

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Bundesfinanzhof — Wykładnia art. 4 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 2193/2003 z dnia 8 grudnia 2003 r. ustanawiającego dodatkowe cła przywózowe na niektóre produkty pochodzące ze Stanów Zjednoczonych Ameryki (Dz.U. L 328, s. 3) — Objęcie dodatkowymi należnościami celnymi produktów, które zostały wywiezione ze Stanów Zjednoczonych Ameryki do Wspólnoty po wejściu w życie wskazanego rozporządzenia, jednak w odniesieniu do których można wykazać, że w dniu pierwszego zastosowania tych ceł znajdowały się już w drodze do Wspólnoty bez możliwości zmiany miejsca przeznaczenia.

Sentencja

Artykuł 4 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 2193/2003 z dnia 8 grudnia 2003 r. ustanawiającego dodatkowe cła przywózowe na niektóre produkty pochodzące ze Stanów Zjednoczonych Ameryki należy interpretować zgodnie z jego brzmieniem w ten sposób, że nie podlegają dodatkowym należnościom celnym produkty, w odniesieniu, do których można wykazać, że znajdują się w drodze do Wspólnoty Europejskiej w dniu wejścia w życie tego rozporządzenia oraz w odniesieniu, do których nie można zmienić miejsca przeznaczenia.

(¹) Dz.U. C 171 z 5.7.2008.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 2 kwietnia 2009 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgericht Karlsruhe — Niemcy) — postępowanie karne przeciwko Rafetowi Kqiku

(Sprawa C-139/08) (¹)

(Wizy, azyl, imigracja — Obywatel państwa trzeciego posiadający zezwolenie na pobyt w Szwajcarii — Wjazd i pobyt na terytorium państwa członkowskiego w celach innych niż przejazd tranzytem — Brak wizy)

(2009/C 141/29)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Oberlandesgericht Karlsruhe

Strona w postępowaniu karnym przed sądem krajowym

Rafet Kqiku

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Oberlandesgericht Karlsruhe (Niemcy) — Wykładnia art. 1 i 2 decyzji nr 896/2006/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. wprowadzającej uproszczony system kontroli osób na granicach zewnętrznych oparty na jednostronnym uznawaniu przez państwa członkowskie niektórych zezwoleń na pobyt wydawanych przez Szwajcarię i Liechtenstein

do celów przejazdu tranzytem przez ich terytorium (Dz.U. L 167, s. 8) — Możliwość wjazdu przez obywatela wcześniejszego Związku Serbii i Czarnogóry, zamieszkałego w Szwajcarii i posiadającego szwajcarskie zezwolenie na pobyt stały kategorii C, na terytorium Republiki Federalnej Niemiec w celach innych niż tranzyt i pobytu na tym terytorium przez okres dziesięciu dni bez wizy

Sentencja

Decyzję nr 896/2006/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. wprowadzającą uproszczony system kontroli osób na granicach zewnętrznych oparty na jednostronnym uznawaniu przez państwa członkowskie niektórych zezwoleń na pobyt wydawanych przez Szwajcarię i Liechtenstein do celów przejazdu tranzytem przez ich terytorium należy interpretować w ten sposób, że wymienione w załączniku do tej decyzji zezwolenia na pobyt wydawane przez Konfederację Szwajcarską i Księstwo Liechtensteinu obywatelom państw trzecich podlegającym obowiązkowi wizowemu są uznawane za równorzędne wyłącznie z wizą tranzytową. Aby wjechać na terytorium państw członkowskich w celach przejazdu tranzytem, wystarczy, dla spełnienia wymogów wymienionych w art. 1 ust. 1 i 2 rozporządzenia (WE) nr 539/2001 z dnia 15 marca 2001 r. wymieniającego państwa trzecie, których obywatele muszą posiadać wizy podczas przekraczania granic zewnętrznych, oraz te, których obywatele są zwolnieni z tego wymogu, by osoba, której dotyczy wymieniona decyzja, posiadała zezwolenie na pobyt wydane przez Konfederację Szwajcarską lub Księstwo Liechtensteinu i wymienione w załączniku do tej decyzji.

(¹) Dz.U. C 183 z 19.7.2008

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 23 kwietnia 2009 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hof van Cassatie van België — Belgia) — Draka NK Cables Ltd, AB Sandvik international, VO Sembodja BV, Parc Healthcare International Limited przeciwko Omnipol Ltd

(Sprawa C-167/08) (¹)

(Współpraca sądowa w sprawach cywilnych — Rozporządzenie (WE) nr 44/2001 — Artykuł 43 ust. 1 — Jurysdykcja i wykonywanie orzeczeń sądowych — Pojęcie „strona”)

(2009/C 141/30)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Hof van Cassatie van België

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Draka NK Cables Ltd, AB Sandvik international, VO Sembodja BV, Parc Healthcare International Limited

Strona pozwana: Omnipol Ltd

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Hof van Cassatie van België — Wykładnia art. 43 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych („Bruksela I”) (Dz.U. 2001, L 12, s. 1) — Pojęcie strony — Skarga wniesiona przez wierzyciela w imieniu i na rzecz jego dłużnika — Orzeczenie w sprawie wniosku o stwierdzenie wykonalności

Sentencja

Artykuł 43 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych należy interpretować w ten sposób, że wierzyciel dłużnika nie jest uprawniony do wniesienia środka zaskarżenia od orzeczenia rozstrzygającego o wniosku o stwierdzenie wykonalności, jeżeli formalnie nie uczestniczył on jako strona w postępowaniu, w ramach którego inny wierzyciel tego dłużnika złożył ten wniosek o stwierdzenie wykonalności.

(¹) Dz.U. C 183 z 19.7.2008

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 23 kwietnia 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwo Hiszpanii

(Sprawa C-321/08) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 2005/29/WE — Nieuczciwe praktyki handlowe stosowane przez przedsiębiorstwa wobec konsumentów na rynku wewnętrznym — Brak transpozycji w przepisany terminie)

(2009/C 141/31)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: W. Wils i E. Adsera Libera, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Hiszpanii (Przedstawiciel: B. Plaza Cruz, pełnomocnik)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Brak przyjęcia w przewidzianym terminie przepisów niezbędnych do zastosowania się do dyrektywy 2005/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 maja 2005 r. dotyczącej nieuczciwych praktyk handlowych stosowanych przez przedsiębiorstwa wobec konsumentów na rynku wewnętrznym oraz zmieniającej dyrektywę Rady 84/450/EWG, dyrektywy 97/7/WE, 98/27/WE i 2002/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady („Dyrektywa o nieuczciwych praktykach handlowych”) (Dz.U. L 149, s. 22)

Sentencja

1) Nie przyjmując w przepisany terminie przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do zastosowania się do dyrektywy 2005/29/WE Parlamentu Europejskiego i

Rady z dnia 11 maja 2005 r. dotyczącej nieuczciwych praktyk handlowych stosowanych przez przedsiębiorstwa wobec konsumentów na rynku wewnętrznym oraz zmieniającej dyrektywę Rady 84/450/EWG, dyrektywy 97/7/WE, 98/27/WE i 2002/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady („Dyrektywa o nieuczciwych praktykach handlowych”), Królestwo Hiszpanii uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciąży na mocy tej dyrektywy.

2) Królestwo Hiszpanii zostaje obciążone kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 223 z 30.8.2008.

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 2 kwietnia 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Austrii

(Sprawa C-401/08) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 96/82/WE — Niebezpieczeństwa związane z poważnymi awariami z udziałem substancji niebezpiecznych — Artykuł 11 ust. 1 lit. c) — Sporządzanie zewnętrznych planów operacyjno-ratowniczych dotyczących środków, jakie należy przedsięwziąć poza terenem zakładów — Brak transpozycji w przepisany terminie)

(2009/C 141/32)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: B. Schima i A. Sipos, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Austrii (przedstawiciel: E. Riedl, pełnomocnik)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 11 ust. 1 lit. c) dyrektywy Rady 96/82/WE z dnia 9 grudnia 1996 r. w sprawie kontroli niebezpieczeństwa poważnych awarii związanych z substancjami niebezpiecznymi, zmienionej dyrektywą 2003/105/WE (Dz.U. 1997, L 10, s. 13) — Niesporządzenie zewnętrznych planów operacyjno-ratowniczych dotyczących środków, jakie należy przedsięwziąć poza terenem zakładów

Sentencja

1) Nie zapewniając sporządzenia zewnętrznych planów operacyjno-ratowniczych dla wszystkich zakładów objętych art. 9 tej dyrektywy Rady 96/82/WE z dnia 9 grudnia 1996 r. w sprawie kontroli niebezpieczeństwa poważnych awarii związanych z